

Байрачна А.С.

Асистентка кафедри фінансів, обліку та банківської справи

Липовий Я.Р.

ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»,
м. Старобільськ

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПРОВЕДЕННЯ РЕОРГАНІЗАЦІЇ ЯК СПОСОБУ ОЗДОРОВЛЕННЯ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Анотація: У тезах висвітлюються принципи реорганізаційних процесів у банківській системі та перспективи їх розвитку в Українських банках. Розглянуто вплив процесів реорганізації на стійкість та надійність банківської системи в цілому.

Ключові слова: банківська система, реорганізація, економічна ефективність, реструктуризація, кредитна система, конкурентоспроможність банку.

Для успішного розвитку та можливості конкурувати з транснаціональними компаніями українським компаніям потрібно зростати і ставати більш ефективними. Але природне явище зростання є процесом, як правило, тривалим, і таким, що зазнає впливу зовнішніх факторів, які легко можуть стати вирішальними на шляху досягнення успіху. Тому такий спосіб досягнення ефективності підприємницької діяльності не має бути єдиним при виборі стратегії розвитку підприємства. У зв'язку з цим, процеси реорганізації, що здійснюються шляхом злиття, перетворення, поділу, поглинання, виділення можуть мати більший вплив на подальшу ефективність підприємства.

Банківська система займає визначну роль у створенні економічних відносин між суб'єктами грошового ринку, тобто кредиторами, позичальниками і посередниками. Це відбувається тому, що банки відносяться до найважливіших елементів структури економіки щодо організації руху фінансових потоків. Вони є основою кредитної системи країни, зосереджують більшу частину її ресурсів. Банківська система є тією галуззю діяльності, у якій найбільш активно і динамічно відображаються всі явища, що здійснюються в економіці.

Під реорганізацією банку мається на увазі трансформація його організаційно-правової структури використовуючи операції злиття, приєднання, виділення, поділу, результатом яких є передача його майна, коштів, прав та обов'язків правонаступникам.

Беручи до уваги основні тенденції зростання економіки за сучасних умов консолідації бізнесу, важливе місце займають процеси реорганізації та реструктуризації банків. На сьогодні вони залишаються серйозною, але недостатньо розробленою проблемою, що потребує розкриття економічної суті, способів реструктуризації та реорганізації з врахуванням інтересів споживачів та особливостей діяльності банків.

Основна мета реорганізації комерційних банків полягає у забезпеченні збільшення обсягу капіталу національної банківської системи, підвищенні стійкості і надійності як окремого банку, так і банківської системи в цілому, захисті інтересів вкладників і кредиторів, підтримці стабільної роботи платіжної системи. Також важливою метою є пошук способів поліпшення фінансового стану комерційних банків, підвищення ефективності їх діяльності шляхом проведення операцій з капіталом банків, таких як розділення і концентрація. Не менш важливими операціями є спеціалізація, розширення або переорієнтація діяльності банків. Все це сприяє зростанню довіри до них з боку споживачів.

Провівши аналіз перспектив розвитку реорганізаційних процесів в українських банках, можна зазначити, що повна реалізація потенціалу, наявного в нашій економіці дасть можливість розвиватись українській банківській системі на значно вищому рівні та забезпечить її динамічний розвиток. Наприклад, посилення конкуренції призведе до зниження рентабельності окремих банків і спричинить розвиток ринку в умовах досконалої конкуренції, що буде корисно і клієнтам, і власникам банків. Посилення регуляторних вимог призведе до становлення прозорого нормативного середовища діяльності суб'єктів і забезпечить відсіювання тих, які будуть неконкурентоспроможними. Одержання додаткового доходу та підвищення прибутковості банківського капіталу буде здійснено за рахунок зменшення собівартості та рівня витрат при здійсненні банківських послуг, що можна досягнути проведенням ряду успішних реорганізаційних угод.

Тому, задля забезпечення оптимізації реорганізаційних процесів на банківському ринку України можна вжити наступні заходи:

- розробка законів, які б мали тимчасовий характер та могли бути оперативно впроваджені в кризових ситуаціях;
- персональний підхід до проведення реорганізації в окремих банках, враховуючи індивідуальні обставини та особливості кожної ситуації;
- змінення законодавства щодо здійснення реорганізації банку на користь його прискорення, спрощення та мінімізації бюрократичних процедур;
- використання досвіду проведення реорганізацій банків у інших країнах, особливо у схожих ситуаціях;
- ретельний контроль процесів реорганізації банків з метою унеможливлення концентрації великої частини банківського капіталу в руках обмеженого кола осіб.

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА:

1. Білик О. І. *Проблеми та перспективи проведення реорганізації як способу оздоровлення банківської системи України*. Київ: Черкаський інститут банківської справи Університету банківської справи Національного банку України, 2015. 318 с.
2. Ващенко Ю. В. *Банківське право: Навчальний посібник*. Київ: Центр навчальної літератури, 2006. 344 с.
3. Васюренко О. В., Сидоренко О. М. *Банківський нагляд*. Київ: Знання, 2011. 502 с.